

Taký malý zázrak

V ten deň som sedela na lavičke a jedla jogurt. Premýšľala som o tom celé dni. Vedela som, že to čo mi povedal ujo Julo, by mi povedala aj teta Jolka. Tušila som, že veci nebudú tak ako doteraz. Ujo Julo mi už nebude dávať každý deň cukríky a čokoládu a Jolka mi už nebude pomáhať s učením. Takže asi prepadnem....

Z rozmýšľania ma prerušil akýsi hlas ale nikde som nikoho nevidela.

„Aký máš problém?“ spýtal sa ma hlas. Pozrela som sa okolo seba a zbadala krásneho psa. Nechcelo sa mi veriť, že ho vidím.

„Ty rozprávaš?“ opýtala som sa. „To nie je pre mňa nič nezvyčajné!“ povedal pes.

Ten pes naozaj hovorí! Zamyslela som sa. „Trápi ma, že sa zle učím.“

„Tak to zmeň!“ navrhol pes.

„To sa nedá!“ „Ja si myslím, že môžeš. Najprv je potrebné zistiť, čo robíš zle. Kedy sa zvyčajne učíš?“ spýtal sa ma čudný pes. „Pred večerou si učivo prečítam, niečo si z toho zapamätám a potom si to ráno rýchlo zopakujem.“

„No vidíš a už sme prišli na problém! Ty na učenie hlavu máš, len máš zlý režim.“ „Režim?“ spýtala som sa. „Áno, domáce úlohy by si mala robiť hneď ako prídeš do školy. A hneď sa aj nauč! Večer, keď pôjdeš spať, tak si to rýchlo zopakuj. A na hodinách dobre počúvaj!“

„Zaberie to?“ spýtala som sa. „Keď budeš chcieť, tak určite áno,“ odpovedal pes a rýchlo sa rozbehol preč. Ja som za ním iba mlčky pozerala. Celé sa mi to zdalo veľmi čudné ale aj zaujímavé. Rozhodla som sa poslúchnuť jeho rady. Urobila som všetko tak, ako mi povedal a zaspala som s neskutočnou zvedavosťou, či jeho rady naozaj zaberú.

Ráno, cestou do školy som stretla svoju najlepšiu kamarátku Žofku. „Dnes bude písomka z matiky,“ oznámil mi pokojne. „Z celého srdca dúfam, že dostaneš dobrú známku.“

Dnes sa možno stane zázrak! To som však ešte netušila, že okrem písomky ma čakajú aj dve odpovede.

Neuveriteľné!!!! Podarilo sa!!! Dostala som samé dobré známky. Funguje to!!!!

„No vidíš!“ opäť som za sebou počula známy hlas, keď sa pred mnou objavil hovoriaci pes. „Ty si sa mi ani nepredstavil.“ „Ja sa nepredstavujem.“ „Ty nemáš meno?“ „Mám ich tisícky. Pre každého som niekto iný.“ „A pre mňa?“ „To vieš iba ty sama,“ povedal a zmizol.

Zrazu prišla moja najlepšia kamarátka Žofka. „Ahoj! Ty si to dokázala! Máš tri jednotky! Žeby kúzlo?“ Zasmiala sa.

Porozprávala som jej čo sa mi prihodilo. „Super! A kým je ten pes pre teba?“ No, asi je pre mňa taký malý ZÁZRAK.

Meno autora: Stela Šolcová

Vek: 10 rokov

Kategória: I.

Škola: Evanjelická základná škola Zlatice Oravcovej, Rimavská Sobota

Ročník: piaty